

**ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ
УНИВЕРСИТЕТ
„СВ.СВ.КИРИЛ И МЕТОДИЙ”**

КУРСОВА РАБОТА

ПО МЕЖДУНАРОДНИ ФИНАНСОВИ ПАЗАРИ

На тема:

**ОФШОРНИ ЦЕНТРОВЕ И ОФШОРЕН ФИНАНСОВ
БИЗНЕС. ПРАНЕТО НА МРЪСНИ ПАРИ-ФОРМИ,
МЕТОДИ И УСТАНОВЯВАНЕ. ЗАЩИТА СРЕЩУ
ПРАНЕТО НА МРЪСНИ ПАРИ В МЕЖДУНАРОДНОТО
БАНКИРАНЕ И ФИНАНСОВИ ПАЗАРИ.**

Изготвил:

Проверил:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО, 2015

1. ОФШОРНИ ЦЕНТРОВЕ И ОФШОРЕН ФИНАНСОВ БИЗНЕС

Понятието „офшорна компания“ произхожда от английската дума „off-shore“, която означава задграничен, или в буквален превод отдалечен от сушата. Исторически то се свързва с колонизираните от Великобритания острови, на някои от които е бил даден специален данъчен статут. На много места по света днес съществуват офшорни центрове или офшорни зони, които са придобили известност под названието „данъчен рай“. Това са места, където може да се учреди компания, която при спазването на определени условия да се ползва от изключително облекчен данъчен режим. Съответната държава „данъчен рай“ позволява на чужди фирми и лица да регистрират на нейна територия компании, които заплащат значително по-ниски или никакви данъци. Това именно са офшорните компании. Те не дължат данък печалба, а само твърда годишна такса за управление на банковите сметки. Собствениците им са освободени от заплащането на данък върху доходите и могат свободно да ги трансферират зад граница. Обикновено липсва каквато и да е форма на валутен контрол¹. При това регистрацията и поддръжката на компанията са изключително опростени, а същото може да се каже и по отношение на изискванията, свързани със счетоводната отчетност. Офшорните компании обикновено не извършват никаква стопанска дейност по мястото на регистрацията си в съответния „данъчен рай“, а там е само тяхното официално седалище и управление. В повечето офшорни центрове подобни ограничения върху дейността им са законодателно закрепени. На компаниите, които желаят да се ползват от благоприятния данъчен режим, не се позволява:

- да сключват каквито и да било договори с местни компании, както и да осъществяват износ или внос на местния пазар;
- да получават финансиране от местни източници;
- да извършват каквато и да било стопанска дейност в страната, с изключение на дейността по поддръжката и управлението на своя бизнес.

По този начин държавата получава приходи от таксите, заплащани от офшорните компании, без същевременно да е ангажирана по какъвто и да било начин да създава условия за дейността им. Така тя се освобождава и от необходимостта да търпи евентуалните негативни последици от някакъв бизнес (като например социални

---

¹ Flight, Howard. 2002. "Taxation and Money Laundering: A Personal View," Journal of Money Laundering Control, Vol. 5, No. 4: pp. 323-324.